

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem, v právní věci

žalobkyně: **J. T.**,
státní příslušnost Ukrajina
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky ze dne 26.6.2018,
č. OAM-1034/ZA-ZA06-K09-2017,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně (dále v textu jen jako „žalobce“) se žalobou ze dne 23.7.2018 domáhá soudního přezkoumání v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 10a odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1995 Sb., o azylu, v platném znění (dále jen jako „zákon o azylu“), rozhodnuto tak, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je

nepřípustná, přičemž zároveň toto řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. V žalobě žalobce namítl, že žalovaný si neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí, nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v potřebném rozsahu. V této souvislosti žalobce poukázal na to, že v případě návratu do vlasti, tj. na Ukrajinu, bude reálně ohrožen na svém životě z důvodu dlouhodobě probíhajícího vnitrostátního ozbrojeného konfliktu, poukázal na „celou řadu obětí“ z řad civilních osob. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

2. Ve vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí, navrhl, aby soud žalobu zamítl.
3. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
4. Ze správního spisu vyplývají a mezi účastníky nejsou sporné následující skutečnosti:
Žalovaným rozhodnutím bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu, přičemž žádost o udělení mezinárodní ochrany byla posouzena jako nepřípustná podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, když se jednalo o opakovanou žádost o azyl.
5. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
6. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
7. V daném případě se právě jednalo o takovou opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce podal dne 15.9.2015 první žádost o udělení mezinárodní ochrany, které bylo ukončeno vydáním rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany ze dne 26.11.2015, proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze, tato byla zamítnuta a kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla pro nepřijatelnost odmítnuta usnesením ze dne 25.10.2017, č.j. 1 Azs 297/2017-22. Podstatné je, že již v tomto prvním řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobce označil za důvod podání žádosti obavy z bezpečnostní situace na Ukrajině a další důvod uvedl snahu legalizovat si pobyt na území České republiky, aby zde mohl žít se svým manželem. Již v tomto předchozím řízení správní orgán dospěl k závěru, že žalobce žil před svým odjezdem z vlasti na západě Ukrajiny v Zakarpatské oblasti, která není konfliktem na Ukrajině zasažena, když k vojenským střetům dochází pouze v části Doněcké a Luhanské oblasti. Ostatně Nejvyšší správní soud v řadě rozhodnutí zdůraznil, že konflikt na Ukrajině nelze ani dříve či v současné době klasifikovat jako „totální konflikt“, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Jedná se o konflikt izolovaný

pouze na východní části Ukrajiny (Luhanská a Doněcká oblast), přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá (srov. např. usnesení NSS ze dne 29.11.2017, č.j. 1 Azs 381/2017-29, dále ze dne 8.11.2017, č.j. 1 Azs 253/2017-35). V daném případě bylo o důvodu této první žádosti rozhodnuto v souladu s konstantní soudní judikaturou NSS, ostatně rozsudkem Městského soudu v Praze byla žaloba žalobce proti tomuto předchozímu rozhodnutí zamítnuta a kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla odmítnuta.

8. Krajský soud v tomto soudním řízení nebyl povinen opětovně hodnotit tento důvod žádosti o azyl, když předmětem soudního přezkumu je pouze to, zda v dané věci se jednalo o opakovaný důvod žádosti o azyl či nikoliv. V případě rozhodování o opakované žádosti o azyl se jedná o „určitou formu zjednodušeného správního řízení, v němž již není třeba opakovaně podrobně rozebírat důvodnost jednotlivých azylových důvodů jako v řízení o původní žádosti, ale toliko posoudit, zda v daném případě nedošlo k podstatné změně okolností, jež by odůvodňovala možnost opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany“ (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30.9.2016, č.j. 78 Az 32/2016-18). V daném případě je nesporné, že žalobkyně opětovně poukázala na zmíněné ozbrojené střety na Ukrajině, neuvedla však žádný odlišný důvod žádosti o azyl, než který byl obsahem její žádosti v prvním řízení o udělení mezinárodní ochrany, proto důvodně žalovaný rozhodl tak, že tato opakovaná žádost je nepřípustná a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil. V žalobě žalobkyně pouze v obecné formě namítla, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, což neodpovídá obsahu žalovaného rozhodnutí, neboť žalovaný postupoval dle platné právní úpravy a posoudil i věcně zmíněný důvod o udělení azylu, který, ani kdyby se jednalo o první žádost, by stejně nemohl obstát. Pokud by totiž požádal každý občan Ukrajiny o udělení mezinárodní ochrany z důvodu obav z bezpečnostní situace na Ukrajině, když by vůbec nežil v Doněcké a Luhanské oblasti, kde k ozbrojeným střetům dochází, tak by ad absurdum musel každý takový žadatel být v tomto řízení úspěšný. Tím spíše pak nemůže uspět žalobce s opakovanou žádostí o azyl, když v ní uvedl stejné údaje jako v první žádosti, přičemž potvrdil, že před odjezdem z Ukrajiny bydlel v Zakarpatské oblasti, kde k žádným ozbrojeným střetům nedochází.
9. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
10. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 21. ledna 2019

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce